

יהודית כהן, ילידת אוסטרליה, ובתה

לא הייתי מעולם נוצריה טובה, רעה, טוענת יהודית כהן בת ה-31, נוצריה ילידת אוסטרליה, המתגוררת בערד עם בעלה, יהודי יוצא מצרים, ובהם בת הש"ל ושתי בנות. אינני חושבת שקשר בין דת ללאום. אני חושבת עצמי לישראלית כי כל הישראלים, למרות דעת הרבנים. אבל ליהודית בת — והבת הזאת תסבול כל חייה בגלל המצפון של אמה. "בתי יש ראלית, אומרת יהודית. היא נולדה בישראל, ראל, וחייבת לקבל חינוך יהודי, אפילו אם

„אינני מוכנה

לרמות כדי

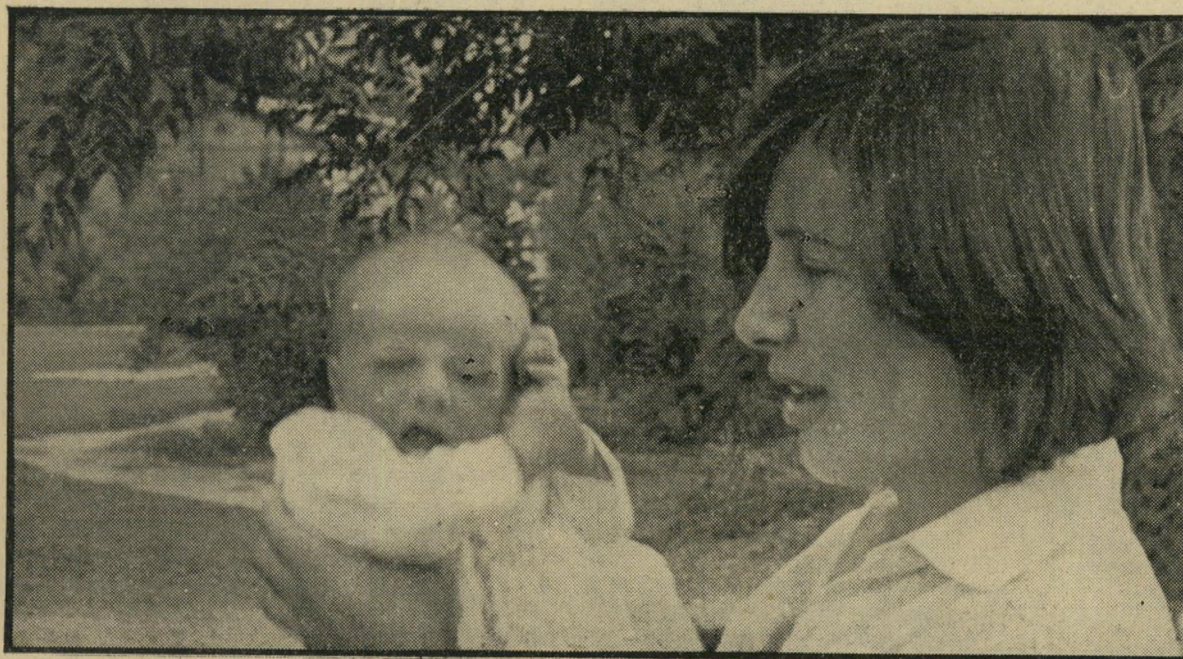
להתקבל לדת

היהודיתו" טוענת

האשה — ולכן

יהיו לדיה

מתזורים - עני כורחם!

הרבנים אינם מכירים בה כיהודיה. היא מדליקה איתנו כל ערב שישי נרות שבת — אך בכוא הזמן לא תוכל להתחנן, בגלל שהחוק הרבני קובע בארץ את הנשואין, לא האזרחי. ולפי החוק הרבני, ילדי לא יהיו יהודים, כל עוד אני נוצריה. לכן אינני רוצה יותר ילדים. לילדים מנשואי הערובת אין עתיד במדינת-ישראל."

יהודית מסרבת בחוקף להתגייר. היא לא רוצה לעשות שקר בנפשה. היא לא מוכנה להישבע בפני הרב לשמור על ערכים דתיים, רק כדי לצאת ירי הובה. היא חשבה שכדי להיות ישראלית, די שתהיה אזרחית טובה ונאמנה למדינה. מסתבר שטעתה.

בכך, מסמלת יהודית כהן את הטרוא גדיה של כל אותן צעירות וצעירות שהתאהבו בישראלים, ואו אחריהם לארץ, אך מסרבות לבסס את עתידן כאן על מעשה שקר. נכון, יש רבות אחרות, שלגביהן אין הבעיה קיימת: כדי לזכות באזרחות, ולהבטיח שילדיהן לא יהיו אומללים, הן מוכנות לעבור את טקסי הגיור בלי להסס אף לרגע — ובלי להתכוון לכך אף לרגע. אולם סה ושם יש בעלות מצפון, המסרבות להתשר עם מצפונן. את מחיר יושרן ישלמו לדיהן. נציגי הדת, אינם מכירים בכעיה: אין בארץ בעיית גיור, מצהיר

ליזבת ריינס, ילידת הולנד, ובתה

לו יש ארבעה בנים. כולם יהיו אזרחים טובים, ימלאו את חובותיהם, יתגיירו ל"צה"ל — ולא ייהנו מהזכויות המגיעות להם, המגיעות לכל אדם חופשי בעולם. "לילדי-הערובת מותר למות למען מדינת-ישראל", מטיח האב האומלל, "אבל אסור להם לחיות למענה, להקים בה מש"ח ולחולד ילדים. זהו האבסורד הגדול של מדינת-ישראל."

בכך אשמים כמובן לא הרבנים, אלא אלה שמכרו להם את זכויות האזרח המקודשות, רק כדי להישאר בשילטון. לגבי הרבנים עצמם — אין בעיה: "הילדים יכולים להתגייר מייד לאחר לידתם, בתנאי שהאב או האם — הגוי שביניהם — יכריז על נכונותו להתגייר מאוחר יותר", מסביר ב"פשוטות הרב קוצ'לבסקי.

יש לו לכך גם הסבר הומאני ומוסרי: "למה לנו לקבל לחיקנו חצי גוי — בזמן שהגויים אינם מוכנים לקבל חצי יהודי?"

יהודית כהן איננה בודדה. בסני אור תה בעיה — כפולת ארבע — ניצבת גם ליזבת ריינס (29), נוצריה ילידת הולנד, תושבת ערד גם היא. ליזבת ובעלה נישאו בחו"ל בנישואין אזרחיים. יש להם ארבעה ילדים בניגלים משתיים עד עשר. "בחור"ל, שם גרנו תקופה ממושכת, היו ילדי יהודים לכל דבר", מספרת ליזבת, "האנטישמים לא הבחינו ביניהם לבין יהודים אמיתיים". לא רוצה לחיות בחוץ-לארץ. הוא רוצה לחיות בארצו, בביתו, בקרב עמו. והוא שואל: "איך זה ייתכן שאשתי חייבת לה" סוף ליהודיה דתייה — בזמן שאני עצמי אינני דתי כלל?"

הרבנים אינם רוצים כמובן לגייר גוייה הנשואה ליהודי — אך ורק בגלל ילדיהם המשותפים. הם רוצים שהיא תגייר בכ"נ, מתוך אמונה. "היא לא רוצה", מס"ביר. "אשתי היא הולנדית, והיא אינה מוכנה לרמות בכדי להתקבל לדת היהודית."

אב בית-הדין הרבני בבאר-שבע, הרב אלי קוצ'לבסקי, "כל הרוצה להתגייר בכנות, לא לשם נוחיות בלבד, יכולה להתגייר."

אכן, עשרות נשים מתגיירות מדי שנה, אך מי מהן מתגיירת בכנות? רובן נשבעות לשקר על אמונה דתית, שרוב האוכלוסייה אינה נאמנה לה. חוק חשוך מימי-הביניים מאלץ את בני המאה העשרים לנהוג צביעות ושקר — רק כדי שיוכלו לחיות ב"י וישור ובשלחה ולגדל את ילדיהם בביטחון. אולם שלוחת נפשו של הרב קוצ'לבסקי אינה מנת-חלקה של יהודית כהן: "אם ה"סטאטוס שלנו לא ישתנה", היא אומרת במרירות, "לא תהיה לנו שום ברירה אלא להגר מן הארץ, כדי להבטיח את עתיד ילדינו. אני לא רוצה שהיא תהיה זרה כאן. שירשו לה לעשות חגיגת בת-מצוה, שירשו לה להתגייר לצה"ל — אבל כשתרצה להתחתן, יסבירו שהיא לא יכולה, כי היא גוייה."

הרב אלי קוצ'לבסקי